

Arrest

nr. 246 909 van 7 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X
 3. X
 4. X
 Wettelijk vertegenwoordigd door hun ouders: X en
 X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.-C. WARLOP
Jacques Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, in hun hoedanigheid als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X, X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 17 juni 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 mei 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M.-C. WARLOP en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van M.S.H. A.-T. als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je bezit de Iraakse nationaliteit en bent afkomstig van Basra, waar je op (...) geboren bent. Je ging in Irak naar school tot de derde kleuterklas. Op 13 oktober 2015 ben je samen met jouw vader S.H.A. A.-T. (...) (CG 15/30703Z; O.V. 8.151.266), moeder H.J.K. A.-H. (...) (CG 15/30703BZ; O.V. 8.151.266) en zus J.S.H. A.-T. (...) (CG 17/16949C; O.V. 8.151.266) uit Irak vertrokken. Jullie kwamen op 26 oktober 2015 in België aan en jouw ouders dienden hier een verzoek om internationale bescherming in op 27 oktober 2015. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd dit verzoek ook in de naam van je zus en jou als vergezellende minderjarige ingediend.

Op 23 februari 2016 werd jouw broer A.S.H. A.-T. (...) (CG 17/16949D; O.V. 8.151.266) hier geboren.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam op 15 december 2016 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de ongeloofwaardigheid van hun asielrelaas. Je ouders tekenden beroep aan tegen deze beslissing, maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigde de beslissing van het CGVS bij arrest van 8 september 2017.

Op 29 september 2017 dienden jouw broer, zus en jij een verzoek in eigen naam in. Je verklaart dat jouw vader als politieagent iemand arresteerde omwille van drugsfeiten. Nadien zou diens familie je vader hebben bedreigd en je broer hebben vermoord. Jouw tante werd later ook bedreigd nadat men te weten kwam dat ze je vader had geholpen. Ze diende hierdoor ondertussen naar Turkije te vluchten. Je beweert dat het in Irak heel slecht is, er is immers bijna geen water. Hier in België verblijf je in een kleine kamer in het opvangcentrum en je dient er op de grond te slapen. Je wil graag verhuizen naar een huis en hier naar school blijven gaan om later bijvoorbeeld dokter te kunnen worden. Je moeder haalt tevens aan dat je zus bij terugkeer naar Irak gedwongen zou worden een hoofddoek te dragen en dat ze op jonge leeftijd zou moeten huwen. Jouw broer A. (...) zou de Iraakse nationaliteit niet hebben.

Ter staving van jouw verzoek leg je kopieën voor van volgende documenten: je identiteitskaart (d.d. 14/3/12), je nationaliteitsbewijs (d.d. 10/8/15), de identiteitskaart van je zus (d.d. 28/6/15), het nationaliteitsbewijs van je zus (d.d. 10/8/15), een medicatiedoosje met Rilatine en enkele psychologische attesten.

Op 17 mei 2018 dienden jouw ouders een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 1 augustus 2018 werd dit door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard. Op 7 februari 2019 verwierp de RVV het beroep dat ze hiertegen intekenden.

Het verzoek van jouw broer, zus en jou werd door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard op 23 mei 2019. Er werd immers geoordeeld dat jullie geen eigen feiten aanhaalden die een afzonderlijk verzoek voor jullie rechtvaardigen. Op 27 november 2019 vernietigde de RVV deze beslissing. Op 29 januari 2020 werd jullie verzoek door het CGVS ontvankelijk verklaard.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat er in jouw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat, noch een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en wel om onderstaande reden.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat jouw verzoek om internationale bescherming deels berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhaalden ter staving van hun twee verzoeken, waarvoor de beslissing definitief is. Je haalt aan dat jullie het land verlieten nadat jouw vader bedreigd werd omwille van zijn werk als politieagent en je broer omwille hiervan gedood werd en dat ook jouw tante ondertussen het land verliet omwille van deze problematiek (CGVS p.3-4). Jouw ouders zijn er echter niet in geslaagd aannemelijk te maken dat ze een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van

artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet lopen (zie beslissingen CGVS en arresten RVV die aan het administratieve dossier werden toegevoegd). Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat jij, op basis van deze zelfde motieven, wel een nood aan bescherming aannemelijk zou maken.

Waar jij voorts verwijst naar het gebrek aan water in Irak en de moeilijke levensomstandigheden in België voor je gezin, namelijk dat jullie in een kleine kamer in het opvangcentrum verblijven waarbij je op de grond dient te slapen en dat je hier naar school wilt blijven gaan om bijvoorbeeld dokter te kunnen worden, moet worden opgemerkt dat deze elementen geen uitstaans hebben met jouw asielmotieven en geenszins van die aard zijn om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen (CGVS p.4, 8). Dit ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming.

Voorts verwijst jouw moeder naar het feit dat in Irak meisjes reeds vanaf veertienjarige leeftijd dienen te huwen (CGVS 17/16949C+D p.10, 12). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en dewelke aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat de huidige Iraakse wetgeving een legaal huwelijk pas toelaat vanaf de leeftijd van achttien jaar, in bepaalde urgente gevallen zou dit reeds vanaf het vijftiende levensjaar worden toegestaan. Hiervoor zou dan wel het akkoord moeten worden gegeven door de wettelijke voogd. Wanneer gevraagd wordt of jouw ouders al iemand in gedachten hebben waarmee jouw zus J.S.H. A.-T. (...) (CG 17/16949C; O.V. 8.151.266) zou moeten huwen, antwoordt je moeder dat dit absoluut niet het geval is. Jouw ouders willen dat ze studeert en dan zelf een partner uitkiest (CGVS 17/16949C+D p.13). Je moeder slaagt er dus niet in op doorslaggevende wijze te overtuigen dat jouw zus werkelijk het risico zou lopen op jonge leeftijd gedwongen te worden te huwen in Irak.

Het feit dat je zus bij terugkeer naar Irak een hoofddoek zou moeten dragen en niet naar gemengde scholen zou kunnen gaan, is onvoldoende ernstig om te kunnen spreken van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin (CGVS 17/16949C+D p.10). Het loutere feit dat ze zich in het openbaar zou dienen te conformeren aan de dominante cultuur, wat bepaalde restricties inhoudt, zoals het volgen van een aantal aldaar gangbare kledingvoorschriften en het zich onthouden van bepaalde activiteiten, is onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen worden beschouwd als vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of als ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Dergelijke gevraagde aanpassingen maken op zich geen inbreuk uit op fundamentele grondrechten en vrijheden en kunnen dan ook niet als onoverkomelijk worden beschouwd.

Dat jouw broer A.S.H. A.-T. (...) (CG 17/16949D; O.V. 8.151.266) geen nationaliteit zou hebben aangezien hij in België werd geboren, kan tevens niet worden hardgemaakt. Jouw ouders lieten simpelweg na hem te registreren bij de Iraakse ambassade. Je moeder beweert expliciet dat ze geen problemen had met de Iraakse autoriteiten, maar voor hem liever niet de Iraakse nationaliteit in orde bracht (CGVS 17/16949C+D p.4). Uit informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt overigens dat volgens de Iraakse wetgeving een kind dat wordt geboren uit een Iraakse vader en/of moeder als Iraaks wordt beschouwd.

De psychologische attesten die werden voorgelegd zijn niet van die aard om aan het voorgaande afbreuk te doen. Hierin wordt weliswaar aangegeven dat je naast gedragsproblemen kenmerken vertoont van posttraumatische stress, maar wordt niet duidelijk gemaakt hoe tot deze conclusie werd gekomen. In het attest van 16 april 2018 wordt immers van deze kenmerken van posttraumatische stress gesproken zonder dat melding wordt gemaakt van daadwerkelijke gesprekken met jou. De psycholoog verwijst enkel naar twee gesprekken die hij met jouw moeder zou hebben gehad. Het attest van 27 mei 2018 waarin de diagnose van posttraumatische toestand wordt gesteld, maakt slechts melding van één gesprek, er wordt verder niet verduidelijkt hoe precies tot deze conclusie werd gekomen. Uit het attest van de zorgcoördinator van 15 oktober 2018 blijkt dat jouw gedragsproblemen op school verbeteren maar dat er getwijfeld wordt dat jouw ouders de medicatie toedienen zoals werd voorgeschreven. In het attest van 22 januari 2019 wordt melding gemaakt van het feit dat je slechts twee keer op gesprek kwam alvorens dit attest werd opgesteld, namelijk op 4 juni 2019 en 22 juni 2019 – merkwaardig genoeg data die in de toekomst lagen. Je wordt moedeloos van het feit dat de asielprocedure zo lang aansleept. In dit attest wordt gemeld dat je bevestigt twee keer te hebben geprobeerd een einde te maken aan je leven. Je lijkt dit dus niet uit eigen beweging te hebben aangehaald. Er kunnen vragen worden gesteld bij het feit dat je slechts zo weinig gesprekken met een psycholoog zou hebben gehad over een periode van meerdere maanden terwijl toch wel een ernstige problematiek bij jou zou zijn vastgesteld. Bovendien blijkt uit het door Fedasil opgestelde attest van 23 januari 2019 het gesolliciteerd karakter van dit attest, hierin wordt namelijk melding gemaakt van het feit dat dit op vraag van jouw ouders werd opgesteld. Bovendien werd reeds in het arrest van de RVV met betrekking tot het tweede verzoek van jouw ouders aangegeven dat weliswaar begrip wordt opgebracht voor de psychologische moeilijkheden die jij en je gezinsleden ervaren, maar dat deze attesten geen ander licht werpen op de beoordeling van jullie verzoek om internationale bescherming. Deze attesten zijn immers niet van die aard dat ze de vastgestelde incoherenties en vaagheden in het kader van de

door jouw ouders afgelegde verklaringen kunnen duiden of weerleggen. Evenmin vormen dergelijke attesten een sluitend bewijs voor de aangehaalde feiten uit hun vluchtrelaas. In de attesten wordt weliswaar kort verwezen naar het relaas dat je ouders reeds in hun eerste verzoek deden, maar dit is uiteraard slechts gebaseerd op de door hen afgelegde verklaringen. Medische verslagen en attesten zoals de door jou neergelegde psychologische attesten kunnen weliswaar een bepaalde diagnose stellen, maar kunnen geen uitsluitsel geven over de oorzaak en omstandigheden van de problemen. Een arts of psycholoog kan vaststellingen doen met betrekking tot de fysieke en mentale gezondheidstoestand van een patiënt en, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens hebben over de oorzaak van vastgestelde problemen, doch kan niet met zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen die aan de basis liggen van de gezondheidsproblemen, zodat dergelijke attesten geen sluitend bewijs vormen voor de aangehaalde feiten uit jullie asielrelaas. Het louter neerschrijven van deze feiten door de psycholoog in kwestie, gebaseerd op jullie persoonlijke verklaringen, vormt dan ook geen objectief bewijs van wat jullie zouden meegemaakt hebben. Waar uit de voorgelegde attesten tot slot blijkt dat je nood hebt aan psychologische behandeling en dat je zelfs zelfmoordneigingen zou hebben, dient voor de beoordeling van je medische/psychische problemen gebruik te worden gemaakt van de geëigende procedure voorzien bij artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De overige door jou voorgelegde documenten, namelijk de kopie van je identiteitskaart (d.d. 14/3/'12), je nationaliteitsbewijs (d.d. 10/8/'15), de identiteitskaart (d.d. 28/6/'15) en het nationaliteitsbewijs van je zus (d.d. 10/8/'15) wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie. Deze hebben niets te maken met jouw asielrelaas, maar vormen enkel een indicatie wat betreft de identiteit en herkomst van je zus en jou, dewelke hier niet ter discussie staan.

In het verzoekschrift dat werd ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) werden enkel jullie eerder afgelegde verklaringen herhaald, zonder de door CGVS gemaakte bevindingen te weerleggen. Daarnaast werd verwezen naar het profiel van je vader als politieagent en werden artikels en rapporten omtrent o.a. de situatie van vrouwen in Irak voorgelegd. Wat dit betreft kan worden gewezen op het feit dat zulks niet volstaat om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd of vervolgd of dat er een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie subsidiaire bescherming bestaat. Dit dient concreet te worden aangetoond, hetgeen door jullie niet werd gedaan. Het merendeel van de bij aanvullende nota toegevoegde stukken werd bovendien reeds besproken. Ook de nog niet eerder voorgelegde stukken kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. In het CLB-verslag wordt slechts melding gemaakt van een zeer lage totale verstandelijke aanleg met harmonieus profiel zonder zwaktes of sterktes. Uit de opgetekende verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken evenals uit de notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaatgeneraal blijkt dat je over (voor jouw leeftijd) voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om jouw relaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Het persoonlijk onderhoud is vlot en op normale wijze verlopen en hieruit kunnen geen problemen worden afgeleid. Daarenboven kreeg jouw moeder achteraf ook nog de kans meer uitleg te geven over de redenen waarom je niet naar Irak zou kunnen terugkeren. Het pillendoosje met rilatine dat je voorlegde, wijst erop dat je momenteel in behandeling bent voor ADHD. Deze medicatie is bedoeld om je te helpen bij het verbeteren van jouw aandacht en concentratie en vermindert je impulsief gedrag (zie informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd). Het psychologisch attest van 20 oktober 2019 in verband met jouw ouders maakt melding van het feit dat ze periodisch op gesprek kwamen en dat dan de opvoedingsproblemen die ze met jou ondervonden aan bod kwamen. Het blijft voor hen moeilijk om jou gepaste eisen te stellen en consequent op te treden. Het langdurige wachten en de onzekere situatie brengt psychische moeilijkheden mee waardoor psychische hulp verder aangewezen is. Er wordt dus niets vermeld dat niet in de eerder voorgelegde attesten werd besproken. Wat betreft de medische attesten in verband met de nakende bevalling van je moeder en de hartproblemen van jouw vader dient wederom te worden aangestipt dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak wordt het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>) en de EASO Country Guidance note: Irak van juni 2019 (beschikbaar op

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Iraakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Iraakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in jouw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar je afkomstig bent. Gezien jouw verklaringen met betrekking tot jouw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Basra te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, niet rechtstreeks verwikkeld waren in het offensief dat ISIL in juni 2014 inzette in Centraal-Irak. Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIL af. Het door ISIL uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIL verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIL maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van de Iraqi Security Forces (ISF), pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers geviséerd worden.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat ISIL in het zuiden van Irak hoofdzakelijk in de provincie Babil actief is. Niettegenstaande Babil in 2018 gespaard bleef van grootschalige aanslagen, voerde ISIL er in de loop van 2018 meerdere raids uit, met name in het noordoosten langs de grens met de provincie Anbar en in Jurf alSakhr. Bij dergelijke aanvallen werden overwegend PMU-strijders, de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en overheidsmedewerkers geviséerd. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers bleef beperkt.

De veiligheidssituatie in Zuid-Irak wordt verder gekenmerkt door tribale spanningen, crimineel en politiek geweld. Voornamelijk in de provincies Basra, Thi Qar en Missan gaven onopgeloste geschillen aanleiding tot gewelddadige clashes tussen stammen met als inzet de controle over grond, olie-inkomsten of water. Omdat dit type geweld soms plaatsvond in residentiële gebieden, vielen er ook burgerslachtoffers te betreuren.

Tot slot vinden sinds 2015 regelmatig manifestaties plaats in de zuidelijke provincies van Irak. Hierbij wordt het gebrek aan banen, corruptie, de slechte publieke dienstverlening en de gebrekkige drinkwatervoorziening aangeklaagd. De sociale onrust nam in juli 2018 toe nadat Iran beslist had om de elektriciteitsbevoorrading af te sluiten. De demonstraties die toen van start gingen in de provincie Basra verspreidden zich snel naar de andere provincies, waarbij het tot gewelddadige botsingen tussen betogers en de veiligheidsdiensten kwam. Ondanks beloftes van de regering om extra geld uit trekken voor projecten in de regio bleven de protesten aanhouden, en kwam het opnieuw tot rellen in de stad Basra in september 2018. De golf van betogingen in juli en september 2018 werd met geweld de kop

ingedrukt. Tientallen demonstranten werden gearresteerd, verwond of gedood. Dit type geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.

Aldus rijst de vraag of jij persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Basra in jouw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat jij bij een terugkeer naar de provincie Basra een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

De persoonlijke omstandigheden van de verzoeker in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet zijn omstandigheden die tot gevolg hebben dat hij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld, en dit zelfs wanneer het geweld hem niet meer dan een ander persoon specifiek viseert. Dit kan, bijvoorbeeld, het geval zijn wanneer een verhoogde kwetsbaarheid, een verscherpte lokale vatbaarheid of een precaire socio-economische situatie tot gevolg heeft dat een verzoeker een groter risico loopt dan andere burgers op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld.

In zoverre er verwezen wordt naar het feit dat jouw gezin zich in een kwetsbare positie bevindt en deze kwetsbare positie een weerslag kan hebben op jullie risico het slachtoffer te worden van het willekeurig geweld moet vooreerst gesteld worden dat de door jullie aangevoerde hartproblemen van jouw vader en de psychische gezondheid van jou en je gezinsleden niet zonder meer kunnen aanzien worden als een persoonlijke omstandigheid die tot gevolg heeft dat jullie, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw.. In dit verband dient benadrukt te worden dat het louter aanhalen van een risico op ernstige schade op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat dit risico reëel is. Dit risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en je dient in dit verband het risico concreet aannemelijk te maken. Het CGVS benadrukt hierbij dat de bewijslast in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming ligt. Deze regel geldt onverkort voor de verzoeker die van mening is dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die de toepassing van de "sliding scale" zoals uitgewerkt in de jurisprudentie van het Hof van Justitie rechtvaardigen. Je kunt dan ook niet volstaan met het louter verwijzen naar of het opsommen van persoonlijke omstandigheden; je dient eveneens het bewijs te leveren dat je specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld (Arrest Algemene Vergadering RvV van 20 november 2017, nr. 195 228, pag. 26, overweging 8.3.1.). Met andere woorden, je dient aan te tonen dat de persoonlijk omstandigheden die je aanwijst van dien aard zijn dat deze tot gevolg hebben dat je een groter risico loopt dan andere burgers op een ernstige bedreiging van je leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld in jouw specifieke regio. Je toont echter geenszins aan dat het gegeven dat je vader hartproblemen heeft of de psychische toestand van leden van jouw gezin persoonlijke omstandigheden betreffen waardoor je in vergelijking met een andere persoon een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Uit de psychische attesten die werden neergelegd, blijkt evenmin dat jij of je gezinsleden zich in een dermate psychische gesteldheid bevinden dat jullie in vergelijking met een ander persoon een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in Basra. Uit de kwetsbare positie van jou en jouw gezinsleden kan niet zonder meer afgeleid worden dat jullie in jullie thuisstad Basra bijvoorbeeld niet in staat zouden zijn om, gelet op jullie lichamelijke en geestelijke toestand, een situatie naar behoren in te schatten en zich daardoor bloot zouden stellen aan de risico's van willekeurig geweld of dat jullie in vergelijking met andere burgers uit Basra over minder weerbaarheid beschikken om zich aldaar te beschermen of, indien nodig, deze bescherming te verkrijgen, mogelijks door jullie aldaar aanwezige familieleden. Jullie tonen niet aan dat jullie persoonlijke omstandigheden van die aard zijn dat jullie een verhoogde kwetsbaarheid hebben die ertoe leidt dat jullie een groter risico lopen dan andere burgers in Basra op een ernstige bedreiging van jullie leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld.

Er dient daarenboven te worden verwezen naar de beschikbare landeninformatie waaruit blijkt dat de mate van willekeurig geweld in Basra zich op een dermate laag niveau situeert dat er in het algemeen geen sprake is van een reëel risico op ernstige schade en aldus een hoger niveau van persoonlijke elementen dient aangetoond te worden alvorens kan besloten worden tot het bestaan van een reëel risico. Wanneer uit de beschikbare landeninformatie duidelijk naar voren komt dat de schaal van het willekeurig geweld in een bepaalde regio dermate laag is en er dus in general geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door willekeurig geweld in een welbepaalde regio (hetgeen bij Basra het geval is), kan de vaststelling dat er in hoofde van een verzoeker bepaalde

persoonlijke omstandigheden zouden bestaan niet zonder meer aanleiding geven tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig 48/4, § 2, c Vw.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat bij het tweede verzoek van jouw ouders reeds door de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) werd geoordeeld dat de toen voorgelegde attesten waarin melding werd gemaakt van onder andere posttraumatische stressstoornis en depressie, geen blijk gaven van het feit dat jullie psychische gesteldheid er toe zou leiden dat jullie in vergelijking met een andere persoon, een verhoogd risico lopen het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Volledigheidshalve wordt hierbij nog aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat

een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

Ook jouw zus J.S.H. A.-T. (...) (CG 17/16949C; O.V. 8.151.266) en broer A.S.H. A.-T. (...) (CG 17/16949D; O.V. 8.151.266) krijgen een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van J.S.H. A.-T. als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je bezit de Iraakse nationaliteit en bent afkomstig van Basra, waar je op (...) geboren bent. Op 13 oktober 2015 ben je samen met jouw vader S.H.A. A.-T. (...) (CG 15/30703Z; O.V. 8.151.266), moeder H.J.K. A.-H. (...) (CG 15/30703BZ; O.V. 8.151.266) en broer M.S.H. A.-T. (...) (CG 17/16949; O.V.8.151.266) uit Irak vertrokken. Jullie kwamen op 26 oktober 2015 in België aan en je ouders dienden hier een verzoek om internationale bescherming in op 27 oktober 2015. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd dit verzoek ook in de naam van jouw zus en jou als vergezellende minderjarige ingediend.

Op 23 februari 2016 werd jouw broer A.S.H. A.-T. (...) (CG 17/16949D; O.V. 8.151.266) hier geboren. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam op 15 december 2016 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de ongeloofwaardigheid van hun asielrelaas. Je ouders tekenden beroep aan tegen deze beslissing, maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigde de beslissing van het CGVS bij arrest van 8 september 2017.

Op 29 september 2017 dienden jouw broers en jij een verzoek in eigen naam in. Jouw moeder verklaarde tijdens jouw persoonlijk onderhoud dat haar schoonbroer A. (...) iemand vermoordde en nadien vluchtte en dat jouw vader als politieagent iemand arresteerde omwille van drugsfeiten. Nadien zou diens familie jouw vader hebben bedreigd en jouw broer hebben vermoord. Jouw tante werd later ook bedreigd nadat men te weten kwam dat ze je vader had geholpen door documenten voor hem te proberen verkrijgen. Ze diende hierdoor ondertussen naar Turkije te vluchten. Jouw moeder haalt tevens aan dat je bij terugkeer naar Irak gedwongen zou worden een hoofddoek te dragen en dat je op jonge leeftijd zou moeten huwen. Jouw broer A. (...) zou de Iraakse nationaliteit niet hebben. Jullie zouden zich tevens niet goed meer kunnen uitdrukken in het Arabisch en hier in België in één kamer in het opvangcentrum verblijven waarbij de kinderen op de grond dienen te slapen.

Ter staving van jouw verzoek legt je moeder kopieën voor van volgende documenten: je identiteitskaart (d.d. 28/6/'15), je nationaliteitsbewijs (d.d. 10/8/'15), de identiteitskaart (d.d. 14/3/'12) en het nationaliteitsbewijs van jouw broer (d.d. 10/8/'15) en enkele psychologische attesten.

Op 17 mei 2018 dienden jouw ouders een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 1 augustus 2018 werd dit door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard. Op 7 februari 2019 verwierp de RVV het beroep dat ze hiertegen intekenden.

Het verzoek van jouw broers en jou werd door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard op 23 mei 2019. Er werd immers geoordeeld dat jullie geen eigen feiten aanhaalden die een afzonderlijk verzoek voor jullie rechtvaardigen. Op 27 november 2019 vernietigde de RVV deze beslissing. Op 29 januari 2020 werd jullie verzoek door het CGVS ontvankelijk verklaard.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit het persoonlijk onderhoud rechtstreeks van jouw moeder H.J.K. A.-H. (...) (CG 15/30703BZ; O.V. 8.151.266) afgenomen die tevens in de mogelijkheid verkeerde om stukken neer te leggen. Bovendien heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die tevens in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat niet aannemelijk werd gemaakt dat er in jouw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat, noch een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en wel om onderstaande reden.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat jouw verzoek om internationale bescherming deels berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhaalden ter staving van hun twee verzoeken, waarvoor de beslissing definitief is. Jouw moeder haalt aan dat jullie het land verlieten nadat haar schoonbroer A. (...) iemand doodde en jouw vader bedreigd werd omwille van zijn werk als politieagent en je broer omwille hiervan gedood werd en dat ook je tante ondertussen het land verliet omwille van deze problematiek. Jouw ouders zijn er echter niet in geslaagd aannemelijk te maken dat ze een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet lopen (zie beslissingen CGVS en arresten RVV die aan het administratieve dossier werden toegevoegd). Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat jij, op basis van deze zelfde motieven, wel een nood aan bescherming aannemelijk zou maken.

Voorts verwijst jouw moeder naar het feit dat in Irak meisjes reeds vanaf veertienjarige leeftijd dienen te huwen (CGVS p.10, 12). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en dewelke aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat de huidige Iraakse wetgeving een legaal huwelijk pas toelaat vanaf de leeftijd van achttien jaar, in bepaalde urgente gevallen zou dit reeds vanaf het vijftiende levensjaar worden toegestaan. Hiervoor zou dan wel het akkoord moeten worden gegeven door de wettelijke voogd. Wanneer gevraagd wordt of jouw ouders al iemand in gedachten hebben waarmee je zou moeten huwen, antwoordt jouw moeder dat dit absoluut niet het geval is. Jouw ouders willen dat je studeert en dan zelf een partner uitkiest (CGVS p.13). Je moeder slaagt er dus niet in op doorslaggevende wijze te overtuigen dat je werkelijk het risico zou lopen op jonge leeftijd gedwongen te worden te huwen in Irak.

Het feit dat je bij terugkeer naar Irak een hoofddoek zou moeten dragen en niet naar gemengde scholen zou kunnen gaan, is onvoldoende ernstig om te kunnen spreken van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin (CGVS p.10). Het loutere feit dat je in het openbaar zou dienen te conformeren aan de dominante cultuur, wat bepaalde restricties inhoudt, zoals het volgen van een aantal aldaar gangbare kledingvoorschriften en het zich onthouden van bepaalde activiteiten, is onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen worden beschouwd als vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of als ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Dergelijke gevraagde aanpassingen maken op zich geen inbreuk uit op fundamentele grondrechten en vrijheden en kunnen dan ook niet als onoverkomelijk worden beschouwd.

Dat jouw broer A.S.H. A.-T. (...) (CG 17/16949D; O.V. 8.151.266) geen nationaliteit zou hebben aangezien hij in België werd geboren, kan tevens niet worden hardgemaakt. Jouw ouders lieten simpelweg na hem te registreren bij de Iraakse ambassade. Je moeder beweert expliciet dat ze geen problemen had met de Iraakse autoriteiten, maar voor hem liever niet de Iraakse nationaliteit in orde bracht (CGVS p.4). Uit informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt overigens dat volgens de Iraakse wetgeving een kind dat wordt geboren uit een Iraakse vader en/of moeder als Iraaks wordt beschouwd.

Waar jouw moeder verwijst naar het feit dat jullie zich niet goed zouden kunnen uitdrukken in het Arabisch en tevens verwijst naar de moeilijke levensomstandigheden in België voor jou en je gezin, namelijk dat jullie in één kamer in het opvangcentrum verblijven waarbij de kinderen op de grond slapen, moet worden opgemerkt dat deze elementen geen uitstaans hebben met jouw asielmotieven en geenszins van die aard zijn om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen (CGVS p.5, 10). Dit ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming.

De psychologische attesten die werden voorgelegd zijn niet van die aard om aan het voorgaande afbreuk te doen. Hierin wordt weliswaar aangegeven dat je broer M. (...) naast gedragsproblemen kenmerken vertoont van posttraumatische stress, maar wordt niet duidelijk gemaakt hoe tot deze conclusie werd gekomen. In het attest van 16 april 2018 wordt immers van deze kenmerken van posttraumatische stress gesproken zonder dat melding wordt gemaakt van daadwerkelijke gesprekken met je broer. De psycholoog verwijst enkel naar twee gesprekken die hij met jouw moeder zou hebben gehad. Het attest van 27 mei 2018 waarin de diagnose van posttraumatische toestand wordt gesteld, maakt slechts melding van één gesprek, er wordt verder niet verduidelijkt hoe precies tot deze conclusie werd gekomen. Uit het attest van de zorgcoördinator van 15 oktober 2018 blijkt dat zijn gedragsproblemen op school verbeteren maar dat er getwijfeld wordt dat jouw ouders de medicatie toedienen zoals werd voorgeschreven. In het attest van 22 januari 2019 wordt melding gemaakt van het feit dat M. (...) slechts twee keer op gesprek kwam alvorens dit attest werd opgesteld, namelijk op 4 juni 2019 en 22 juni 2019 – merkwaardig genoeg data die in de toekomst lagen. Je broer wordt moedeloos van het feit dat de asielprocedure zo lang aansleept. In dit attest wordt gemeld dat hij bevestigt twee keer te hebben geprobeerd een einde te maken aan zijn leven. Hij lijkt dit dus niet uit eigen beweging te hebben aangehaald. Er kunnen vragen worden gesteld bij het feit dat hij slechts zo weinig gesprekken met een psycholoog zou hebben gehad over een periode van meerdere maanden terwijl toch wel een ernstige problematiek bij hem zou zijn vastgesteld. Bovendien blijkt uit het door Fedasil opgestelde attest van 23 januari 2019 het gesolliciteerd karakter van dit attest, hierin wordt namelijk melding gemaakt van het feit dat dit op vraag van jouw ouders werd opgesteld. Bovendien werd reeds in het arrest van de RvV met betrekking tot het tweede verzoek van jouw ouders aangegeven dat weliswaar begrip wordt opgebracht voor de psychologische moeilijkheden die je gezinsleden ervaren, maar dat deze attesten geen ander licht werpen op de beoordeling van jullie verzoek om internationale bescherming. Deze attesten zijn immers niet van die aard dat ze de vastgestelde incoherenties en vaagheden in het kader van de door jouw ouders afgelegde verklaringen kunnen duiden of weerleggen. Evenmin vormen dergelijke attesten een sluitend bewijs voor de aangehaalde feiten uit hun vluchtrelaas. In de attesten wordt weliswaar kort verwezen naar het relaas dat je ouders reeds in hun eerste verzoek deden, maar dit is uiteraard slechts gebaseerd op de door hen afgelegde verklaringen. Medische verslagen en attesten zoals de door jullie neergelegde psychologische attesten kunnen weliswaar een bepaalde diagnose stellen, maar kunnen geen uitsluitsel geven over de oorzaak en omstandigheden van de problemen. Een arts of psycholoog kan vaststellingen doen met betrekking tot de fysieke en mentale gezondheidstoestand van een patiënt en, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens hebben over de oorzaak van vastgestelde problemen, doch kan niet met zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen die aan de basis liggen van de gezondheidsproblemen, zodat dergelijke attesten geen sluitend bewijs vormen voor de aangehaalde feiten uit jullie asielrelaas. Het louter neerschrijven van deze feiten door de psycholoog in kwestie, gebaseerd op jullie persoonlijke verklaringen, vormt dan ook geen objectief bewijs van wat jullie zouden meegemaakt hebben. Waar uit de voorgelegde attesten tot slot blijkt dat jouw broer M. (...) nood heeft aan psychologische behandeling en dat hij zelfs zelfmoordneigingen zou hebben, dient voor de beoordeling van de medische/ psychische problemen gebruik te worden gemaakt van de geëigende procedure voorzien bij artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De overige door jouw moeder voorgelegde documenten, namelijk de kopie van je identiteitskaart (d.d. 28/6/'15), je nationaliteitsbewijs (d.d. (10/8/'15), de identiteitskaart (d.d. 14/3/'12) en het nationaliteitsbewijs van jouw broer (d.d. 10/8/'15) wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie. Deze hebben niets te maken met uw asielrelaas, maar vormen enkel een indicatie wat betreft de identiteit en herkomst van je broer en jou, dewelke hier niet ter discussie staan.

In het verzoekschrift dat werd ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) werden enkel jullie eerder afgelegde verklaringen herhaald, zonder de door CGVS gemaakte bevindingen te weerleggen. Daarnaast werd verwezen naar het profiel van je vader als politieagent en werden artikels en rapporten omtrent o.a. de situatie van vrouwen in Irak voorgelegd. Wat dit betreft kan worden gewezen op het feit dat zulks niet volstaat om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat men een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in definitie subsidiaire bescherming bestaat. Dit dient concreet te worden aangetoond, hetgeen door jullie niet werd gedaan. Het merendeel van de bij aanvullende nota toegevoegde stukken werd bovendien

reeds besproken. Ook de nog niet eerder voorgelegde stukken kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. In het CLB-verslag in verband met je broer wordt slechts melding gemaakt van een zeer lage totale verstandelijke aanleg met harmonieus profiel zonder zwaktes of sterktes. Uit de opgetekende verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken evenals uit de notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaatgeneraal blijkt dat hij over (voor zijn leeftijd) voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om zijn relaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Het persoonlijk onderhoud is vlot en op normale wijze verlopen en hieruit kunnen geen problemen worden afgeleid. Daarenboven kreeg jouw moeder achteraf ook nog de kans meer uitleg te geven over de redenen waarom hij niet naar Irak zou kunnen terugkeren. Het pillendoosje met rilatine dat hij voorlegde, wijst erop dat hij momenteel in behandeling is voor ADHD. Deze medicatie is bedoeld om hem te helpen bij het verbeteren van zijn aandacht en concentratie en vermindert zijn impulsief gedrag (zie informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd). Het psychologisch attest van 20 oktober 2019 in verband met je ouders maakt melding van het feit dat ze periodisch op gesprek kwamen en dat dan de opvoedingsproblemen die ze met jouw broer ondervonden aan bod kwamen. Het blijft voor hen moeilijk hem gepaste eisen te stellen en consequent op te treden. Het langdurige wachten en de onzekere situatie brengt psychische moeilijkheden mee waardoor psychische hulp verder aangewezen is. Er wordt dus niets vermeld dat niet in de eerder voorgelegde attesten werd besproken. Wat betreft de medische attesten in verband met de nakende bevalling van je moeder en de hartproblemen van jouw vader dient wederom te worden aangestipt dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak wordt het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>) en de EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019 (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in jouw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar je

afkomstig bent. Gezien jouw moeders verklaringen met betrekking tot jullie herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Basra te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, niet rechtstreeks verwikkeld waren in het offensief dat ISIL in juni 2014 inzette in Centraal-Irak. Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIL af. Het door ISIL uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIL verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIL maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van de Iraqi Security Forces (ISF), pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers gevisieerd worden.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat ISIL in het zuiden van Irak hoofdzakelijk in de provincie Babil actief is. Niettegenstaande Babil in 2018 gespaard bleef van grootschalige aanslagen, voerde ISIL er in de loop van 2018 meerdere raids uit, met name in het noordoosten langs de grens met de provincie Anbar en in Jurf alSakhr. Bij dergelijke aanvallen werden overwegend PMU-strijders, de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en overheidsmedewerkers gevisieerd. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers bleef beperkt.

De veiligheidssituatie in Zuid-Irak wordt verder gekenmerkt door tribale spanningen, crimineel en politiek geweld. Voornamelijk in de provincies Basra, Thi Qar en Missan gaven onopgeloste geschillen aanleiding tot gewelddadige clashes tussen stammen met als inzet de controle over grond, olie-inkomsten of water. Omdat dit type geweld soms plaatsvond in residentiële gebieden, vielen er ook burgerslachtoffers te betreuren.

Tot slot vinden sinds 2015 regelmatig manifestaties plaats in de zuidelijke provincies van Irak. Hierbij wordt het gebrek aan banen, corruptie, de slechte publieke dienstverlening en de gebrekkige drinkwatervoorziening aangeklaagd. De sociale onrust nam in juli 2018 toe nadat Iran beslist had om de elektriciteitsbevoorrading af te sluiten. De demonstraties die toen van start gingen in de provincie Basra verspreidden zich snel naar de andere provincies, waarbij het tot gewelddadige botsingen tussen betogers en de veiligheidsdiensten kwam. Ondanks beloftes van de regering om extra geld uit trekken voor projecten in de regio bleven de protesten aanhouden, en kwam het opnieuw tot rellen in de stad Basra in september 2018. De golf van betogingen in juli en september 2018 werd met geweld de kop ingedrukt. Tientallen demonstranten werden gearresteerd, verwond of gedood. Dit type geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.

Aldus rijst de vraag of jij persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Basra in jouw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat jij bij een terugkeer naar de provincie Basra een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

De persoonlijke omstandigheden van de verzoeker in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet zijn omstandigheden die tot gevolg hebben dat hij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld, en dit zelfs wanneer het geweld hem niet meer dan een ander persoon specifiek viseert. Dit kan, bijvoorbeeld, het geval zijn wanneer een verhoogde kwetsbaarheid, een verscherpte lokale vatbaarheid of een precaire socio-economische situatie tot gevolg heeft dat een verzoeker een groter risico loopt dan andere burgers op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld.

In zoverre er verwezen wordt naar het feit dat jouw gezin zich in een kwetsbare positie bevindt en deze kwetsbare positie een weerslag kan hebben op jullie risico het slachtoffer te worden van het willekeurig geweld moet vooreerst gesteld worden dat de door jullie aangevoerde hartproblemen van jouw vader en de psychische gezondheid van jou en je gezinsleden niet zonder meer kunnen aanzien worden als een persoonlijke omstandigheid die tot gevolg heeft dat jullie, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw.. In dit verband dient benadrukt te worden dat het louter aanhalen van een risico op ernstige schade op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat dit risico reëel is. Dit risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en je dient in dit verband het risico concreet aannemelijk te maken. Het CGVS benadrukt hierbij dat de bewijslast in de eerste plaats bij de verzoeker

om internationale bescherming ligt. Deze regel geldt onverkort voor de verzoeker die van mening is dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die de toepassing van de "sliding scale" zoals uitgewerkt in de jurisprudentie van het Hof van Justitie rechtvaardigen. Je kunt dan ook niet volstaan met het louter verwijzen naar of het opsommen van persoonlijke omstandigheden; je dient eveneens het bewijs te leveren dat je specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld (Arrest Algemene Vergadering RvV van 20 november 2017, nr. 195 228, pag. 26, overweging 8.3.1.). Met andere woorden, je dient aan te tonen dat de persoonlijk omstandigheden die je aanwijst van dien aard zijn dat deze tot gevolg hebben dat je een groter risico loopt dan andere burgers op een ernstige bedreiging van je leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld in jouw specifieke regio. Je toont echter geenszins aan dat het gegeven dat je vader hartproblemen heeft of de psychische toestand van leden van jouw gezin persoonlijke omstandigheden betreffen waardoor je in vergelijking met een andere persoon een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Uit de psychische attesten die werden neergelegd, blijkt evenmin dat jij of je gezinsleden zich in een dermate psychische gesteldheid bevinden dat jullie in vergelijking met een ander persoon een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in Basra. Uit de kwetsbare positie van jou en jouw gezinsleden kan niet zonder meer afgeleid worden dat jullie in jullie thuisstad Basra bijvoorbeeld niet in staat zouden zijn om, gelet op jullie lichamelijke en geestelijke toestand, een situatie naar behoren in te schatten en zich daardoor bloot zouden stellen aan de risico's van willekeurig geweld of dat jullie in vergelijking met andere burgers uit Basra over minder weerbaarheid beschikken om zich aldaar te beschermen of, indien nodig, deze bescherming te verkrijgen, mogelijks door jullie aldaar aanwezige familieleden. Jullie tonen niet aan dat jullie persoonlijke omstandigheden van die aard zijn dat jullie een verhoogde kwetsbaarheid hebben die ertoe leidt dat jullie een groter risico lopen dan andere burgers in Basra op een ernstige bedreiging van jullie leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld.

Er dient daarenboven te worden verwezen naar de beschikbare landeninformatie waaruit blijkt dat de mate van willekeurig geweld in Basra zich op een dermate laag niveau situeert dat er in het algemeen geen sprake is van een reëel risico op ernstige schade en aldus een hoger niveau van persoonlijke elementen dient aangetoond te worden alvorens kan besloten worden tot het bestaan van een reëel risico. Wanneer uit de beschikbare landeninformatie duidelijk naar voren komt dat de schaal van het willekeurig geweld in een bepaalde regio dermate laag is en er dus in general geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door willekeurig geweld in een welbepaalde regio (hetgeen bij Basra het geval is), kan de vaststelling dat er in hoofde van een verzoeker bepaalde persoonlijke omstandigheden zouden bestaan niet zonder meer aanleiding geven tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig 48/4, § 2, c Vw.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat bij het tweede verzoek van jouw ouders reeds door de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) werd geoordeeld dat de toen voorgelegde attesten waarin melding werd gemaakt van onder andere posttraumatische stressstoornis en depressie, geen blijk gaven van het feit dat jullie psychische gesteldheid er toe zou leiden dat jullie in vergelijking met een andere persoon, een verhoogd risico lopen het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Volledigheidshalve wordt hierbij nog aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat

een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

Ook jouw broers M.S.H. A.-T. (...) (CG 17/16949; O.V.8.151.266) en A.S.H. A.-T. (...) (CG 17/16949D; O.V. 8.151.266) krijgen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

1.3. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van A.S.H. A.-T. als volgt:

"A. Feitenrelaas

Jouw ouders bezitten de Iraakse nationaliteit en zijn afkomstig van Basra. Op (...) zijn je vader S.H.A. A.-T. (...) (CG 15/30703Z; O.V. 8.151.266), moeder H.J.K. A.-H. (...) (CG 15/30703BZ; O.V. 8.151.266), broer M.S.H. A.-T. (...) (CG 17/16949; O.V.8.151.266) en zus J.S.H. A.-T. (...) (CG 17/16949C; O.V. 8.151.266) uit Irak vertrokken. Ze kwamen op 26 oktober 2015 in België aan en jouw ouders dienden hier een verzoek om internationale bescherming in op 27 oktober 2015. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd dit verzoek ook in de naam van jouw broer en zus als vergezellende minderjarige ingediend.

Op 23 februari 2016 ben jij hier geboren.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam op 15 december 2016 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de ongeloofwaardigheid van hun asielrelaas. Je ouders tekenden beroep aan tegen deze beslissing, maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigde de beslissing van het CGVS bij arrest van 8 september 2017.

Op 29 september 2017 dienden jouw broer, je zus en jij een verzoek in eigen naam in. Jouw moeder verklaarde tijdens jouw persoonlijk onderhoud dat haar schoonbroer A. (...) iemand vermoordde en nadien vluchtte en dat jouw vader als politieagent iemand arresteerde omwille van drugsfeiten. Nadien zou diens familie jouw vader hebben bedreigd en jouw broer hebben vermoord. Jouw tante werd later ook bedreigd nadat men te weten kwam dat ze je vader had geholpen door documenten voor hem te proberen verkrijgen. Ze diende hierdoor ondertussen naar Turkije te vluchten. Jouw moeder haalt tevens aan dat je zus bij terugkeer naar Irak gedwongen zou worden een hoofddoek te dragen en dat ze op jonge leeftijd zou moeten huwen. Jij zou de Iraakse nationaliteit niet hebben. Jullie zouden zich tevens niet goed meer kunnen uitdrukken in het Arabisch en hier in België in één kamer in het opvangcentrum verblijven waarbij de kinderen op de grond dienen te slapen.

Ter staving van jouw verzoek legt je moeder kopieën voor van volgende documenten: de identiteitskaart van je broer (d.d. 14/3/12) en je zus (d.d. 28/6/15), het nationaliteitsbewijs van je broer (d.d. 10/8/15) en je zus (d.d. 10/8/15) en enkele psychologische attesten.

Op 17 mei 2018 dienden jouw ouders een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 1 augustus 2018 werd dit door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard. Op 7 februari 2019 verwierp de RVV het beroep dat ze hiertegen intekenden.

Het verzoek van jouw broer, je zus en jou werd door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard op 23 mei 2019. Er werd immers geoordeeld dat jullie geen eigen feiten aanhaalden die een afzonderlijk verzoek voor jullie rechtvaardigen. Op 27 november 2019 vernietigde de RVV deze beslissing. Op 29 januari 2020 werd jullie verzoek door het CGVS ontvankelijk verklaard.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit het persoonlijk onderhoud rechtstreeks van jouw moeder H.J.K. A.-H. (...) (CG 15/30703BZ; O.V. 8.151.266) afgenomen die tevens in de mogelijkheid verkeerde om stukken neer te leggen. Bovendien heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die tevens in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat niet aannemelijk werd gemaakt dat er in jouw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat, noch een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en wel om onderstaande reden.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat jouw verzoek om internationale bescherming deels berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhaalden ter staving van hun twee verzoeken, waarvoor de beslissing definitief is. Jouw moeder haalt aan dat jullie het land verlieten nadat haar schoonbroer A. (...) iemand doodde en jouw vader bedreigd werd omwille van zijn werk als politieagent en je broer omwille hiervan gedood werd en dat ook je tante ondertussen het land verliet omwille van deze problematiek. Jouw ouders zijn er echter niet in geslaagd aannemelijk te maken dat ze een gegronde

vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet lopen (zie beslissingen CGVS en arresten RVV die aan het administratieve dossier werden toegevoegd). Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat jij, op basis van deze zelfde motieven, wel een nood aan bescherming aannemelijk zou maken.

Voorts verwijst jouw moeder naar het feit dat in Irak meisjes reeds vanaf veertienjarige leeftijd dienen te huwen (CGVS p.10, 12). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en dewelke aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat de huidige Iraakse wetgeving een legaal huwelijk pas toelaat vanaf de leeftijd van achttien jaar, in bepaalde urgente gevallen zou dit reeds vanaf het vijftiende levensjaar worden toegestaan. Hiervoor zou dan wel het akkoord moeten worden gegeven door de wettelijke voogd. Wanneer gevraagd wordt of jouw ouders al iemand in gedachten hebben waarmee je zus J.S.H. A.-T. (...) (CG 17/16949C; O.V. 8.151.266) zou moeten huwen, antwoordt jouw moeder dat dit absoluut niet het geval is. Je ouders willen dat ze studeert en dan zelf een partner uitkiest (CGVS p.13). Je moeder slaagt er dus niet in op doorslaggevende wijze te overtuigen dat je zus werkelijk het risico zou lopen op jonge leeftijd gedwongen te worden te huwen in Irak.

Het feit dat je zus bij terugkeer naar Irak een hoofddoek zou moeten dragen en niet naar gemengde scholen zou kunnen gaan, is onvoldoende ernstig om te kunnen spreken van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin (CGVS p.10). Het loutere feit dat ze zich in het openbaar zou dienen te conformeren aan de dominante cultuur, wat bepaalde restricties inhoudt, zoals het volgen van een aantal aldaar gangbare kledingvoorschriften en het zich onthouden van bepaalde activiteiten, is onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen worden beschouwd als vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of als ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Dergelijke gevraagde aanpassingen maken op zich geen inbreuk uit op fundamentele grondrechten en vrijheden en kunnen dan ook niet als onoverkomelijk worden beschouwd.

Dat jij geen nationaliteit zou hebben aangezien hij in België werd geboren, kan tevens niet worden hard gemaakt. Jouw ouders lieten simpelweg na je te registreren bij de Iraakse ambassade. Je moeder beweert expliciet dat ze geen problemen had met de Iraakse autoriteiten, maar voor jou liever niet de Iraakse nationaliteit in orde bracht (CGVS p.4). Uit informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt overigens dat volgens de Iraakse wetgeving een kind dat wordt geboren uit een Iraakse vader en/of moeder als Iraaks wordt beschouwd.

Waar jouw moeder verwijst naar het feit dat jullie zich niet goed zouden kunnen uitdrukken in het Arabisch en tevens verwijst naar de moeilijke levensomstandigheden in België voor jou en je gezin, namelijk dat jullie in één kamer in het opvangcentrum verblijven waarbij de kinderen op de grond slapen, moet worden opgemerkt dat deze elementen geen uitstaans hebben met jouw asielmotieven en geenszins van die aard zijn om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen (CGVS p.5, 10). Dit ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming.

De psychologische attesten die werden voorgelegd zijn niet van die aard om aan het voorgaande afbreuk te doen. Hierin wordt weliswaar aangegeven dat je broer M. (...) naast gedragsproblemen kenmerken vertoont van posttraumatische stress, maar wordt niet duidelijk gemaakt hoe tot deze conclusie werd gekomen. In het attest van 16 april 2018 wordt immers van deze kenmerken van posttraumatische stress gesproken zonder dat melding wordt gemaakt van daadwerkelijke gesprekken met je broer. De psycholoog verwijst enkel naar twee gesprekken die hij met jouw moeder zou hebben gehad. Het attest van 27 mei 2018 waarin de diagnose van posttraumatische toestand wordt gesteld, maakt slechts melding van één gesprek, er wordt verder niet verduidelijkt hoe precies tot deze conclusie werd gekomen. Uit het attest van de zorgcoördinator van 15 oktober 2018 blijkt dat zijn gedragsproblemen op school verbeteren maar dat er getwijfeld wordt dat jouw ouders de medicatie toedienen zoals werd voorgeschreven. In het attest van 22 januari 2019 wordt melding gemaakt van het feit dat M. (...) slechts twee keer op gesprek kwam alvorens dit attest werd opgesteld, namelijk op 4 juni 2019 en 22 juni 2019 – merkwaardig genoeg data die in de toekomst lagen. Je broer wordt moedeloos van het feit dat de asielprocedure zo lang aansleept. In dit attest wordt gemeld dat hij bevestigt twee keer te hebben geprobeerd een einde te maken aan zijn leven. Hij lijkt dit dus niet uit eigen beweging te hebben aangehaald. Er kunnen vragen worden gesteld bij het feit dat hij slechts zo weinig gesprekken met een psycholoog zou hebben gehad over een periode van meerdere maanden terwijl toch wel een ernstige problematiek bij hem zou zijn vastgesteld. Bovendien blijkt uit het door Fedasil opgestelde attest van 23 januari 2019 het gesolliciteerd karakter van dit attest, hierin wordt namelijk melding gemaakt van het feit dat dit op vraag van jouw ouders werd opgesteld. Bovendien werd reeds in het arrest van de RVV met betrekking tot het tweede verzoek van jouw ouders aangegeven dat weliswaar begrip wordt opgebracht voor de psychologische moeilijkheden die je gezinsleden ervaren, maar dat deze attesten geen ander licht werpen op de beoordeling van jullie verzoek om internationale bescherming. Deze attesten zijn immers niet van die aard dat ze de vastgestelde incoherenties en

vaagheden in het kader van de door jouw ouders afgelegde verklaringen kunnen duiden of weerleggen. Evenmin vormen dergelijke attesten een sluitend bewijs voor de aangehaalde feiten uit hun vluchtrelaas. In de attesten wordt weliswaar kort verwezen naar het relaas dat je ouders reeds in hun eerste verzoek deden, maar dit is uiteraard slechts gebaseerd op de door hen afgelegde verklaringen. Medische verslagen en attesten zoals de door jullie neergelegde psychologische attesten kunnen weliswaar een bepaalde diagnose stellen, maar kunnen geen uitsluitel geven over de oorzaak en omstandigheden van de problemen. Een arts of psycholoog kan vaststellingen doen met betrekking tot de fysieke en mentale gezondheidstoestand van een patiënt en, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens hebben over de oorzaak van vastgestelde problemen, doch kan niet met zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen die aan de basis liggen van de gezondheidsproblemen, zodat dergelijke attesten geen sluitend bewijs vormen voor de aangehaalde feiten uit jullie asielrelaas. Het louter neerschrijven van deze feiten door de psycholoog in kwestie, gebaseerd op jullie persoonlijke verklaringen, vormt dan ook geen objectief bewijs van wat jullie zouden meegemaakt hebben. Waar uit de voorgelegde attesten tot slot blijkt dat jouw broer M. (...) nood heeft aan psychologische behandeling en dat hij zelfs zelfmoordneigingen zou hebben, dient voor de beoordeling van de medische/ psychische problemen gebruik te worden gemaakt van de geëigende procedure voorzien bij artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De overige door jouw moeder voorgelegde documenten, namelijk de kopie van de identiteitskaart van je zus (d.d. 28/6/15), haar nationaliteitsbewijs (d.d. (10/8/15), de identiteitskaart (d.d. 14/3/12) en het nationaliteitsbewijs van jouw broer (d.d. 10/8/15) wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie. Deze hebben niets te maken met jouw asielrelaas, maar vormen enkel een indicatie wat betreft de identiteit en herkomst van je broer en zus, dewelke hier niet ter discussie staan.

In het verzoekschrift dat werd ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) werden enkel jullie eerder afgelegde verklaringen herhaald, zonder de door CGVS gemaakte bevindingen te weerleggen. Daarnaast werd verwezen naar het profiel van je vader als politieagent en werden artikels en rapporten omtrent o.a. de situatie van vrouwen in Irak voorgelegd. Wat dit betreft kan worden gewezen op het feit dat zulks niet volstaat om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat men een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in definitie subsidiaire bescherming bestaat. Dit dient concreet te worden aangetoond, hetgeen door jullie niet werd gedaan. Het merendeel van de bij aanvullende nota toegevoegde stukken werd bovendien reeds besproken. Ook de nog niet eerder voorgelegde stukken kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. In het CLB-verslag in verband met je broer wordt slechts melding gemaakt van een zeer lage totale verstandelijke aanleg met harmonieus profiel zonder zwaktes of sterktes. Uit de opgetekende verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken evenals uit de notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaatgeneraal blijkt dat hij over (voor zijn leeftijd) voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om zijn relaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Het persoonlijk onderhoud is vlot en op normale wijze verlopen en hieruit kunnen geen problemen worden afgeleid. Daarenboven kreeg jouw moeder achteraf ook nog de kans meer uitleg te geven over de redenen waarom hij niet naar Irak zou kunnen terugkeren. Het pillendoosje met rilatine dat hij voorlegde, wijst erop dat hij momenteel in behandeling is voor ADHD. Deze medicatie is bedoeld om hem te helpen bij het verbeteren van zijn aandacht en concentratie en vermindert zijn impulsief gedrag (zie informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd). Het psychologisch attest van 20 oktober 2019 in verband met je ouders maakt melding van het feit dat ze periodisch op gesprek kwamen en dat dan de opvoedingsproblemen die ze met jouw broer ondervonden aan bod kwamen. Het blijft voor hen moeilijk hem gepaste eisen te stellen en consequent op te treden. Het langdurige wachten en de onzekere situatie brengt psychische moeilijkheden mee waardoor psychische hulp verder aangewezen is. Er wordt dus niets vermeld dat niet in de eerder voorgelegde attesten werd besproken. Wat betreft de medische attesten in verband met de nakende bevalling van je moeder en de hartproblemen van jouw vader dient wederom te worden aangestipt dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak wordt het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>) en de

EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019 (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in jouw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar je afkomstig bent. Gezien jouw moeders verklaringen met betrekking tot jullie herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Basra te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, niet rechtstreeks verwikkeld waren in het offensief dat ISIL in juni 2014 inzette in Centraal-Irak. Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIL af. Het door ISIL uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIL verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIL maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van de Iraqi Security Forces (ISF), pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers geviséerd worden.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat ISIL in het zuiden van Irak hoofdzakelijk in de provincie Babil actief is. Niettegenstaande Babil in 2018 gespaard bleef van grootschalige aanslagen, voerde ISIL er in de loop van 2018 meerdere raids uit, met name in het noordoosten langs de grens met de provincie Anbar en in Jurf alSakhr. Bij dergelijke aanvallen werden overwegend PMU-strijders, de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en overheidsmedewerkers geviséerd. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers bleef beperkt.

De veiligheidssituatie in Zuid-Irak wordt verder gekenmerkt door tribale spanningen, crimineel en politiek geweld. Voornamelijk in de provincies Basra, Thi Qar en Missan gaven onopgeloste geschillen aanleiding tot gewelddadige clashes tussen stammen met als inzet de controle over grond, olie-inkomsten of water. Omdat dit type geweld soms plaatsvond in residentiële gebieden, vielen er ook burgerslachtoffers te betreuren.

Tot slot vinden sinds 2015 regelmatig manifestaties plaats in de zuidelijke provincies van Irak. Hierbij wordt het gebrek aan banen, corruptie, de slechte publieke dienstverlening en de gebrekkige drinkwatervoorziening aangeklaagd. De sociale onrust nam in juli 2018 toe nadat Iran beslist had om de elektriciteitsbevoorrading af te sluiten. De demonstraties die toen van start gingen in de provincie Basra verspreidden zich snel naar de andere provincies, waarbij het tot gewelddadige botsingen tussen betogers en de veiligheidsdiensten kwam. Ondanks beloftes van de regering om extra geld uit trekken voor projecten in de regio bleven de protesten aanhouden, en kwam het opnieuw tot rellen in de stad

Basra in september 2018. De golf van betogingen in juli en september 2018 werd met geweld de kop ingedrukt. Tientallen demonstranten werden gearresteerd, verwond of gedood. Dit type geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.

Aldus rijst de vraag of jij persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Basra in jouw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat jij bij een terugkeer naar de provincie Basra een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

De persoonlijke omstandigheden van de verzoeker in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet zijn omstandigheden die tot gevolg hebben dat hij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld, en dit zelfs wanneer het geweld hem niet meer dan een ander persoon specifiek viseert. Dit kan, bijvoorbeeld, het geval zijn wanneer een verhoogde kwetsbaarheid, een verscherpte lokale vatbaarheid of een precaire socio-economische situatie tot gevolg heeft dat een verzoeker een groter risico loopt dan andere burgers op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld.

In zoverre er verwezen wordt naar het feit dat jouw gezin zich in een kwetsbare positie bevindt en deze kwetsbare positie een weerslag kan hebben op jullie risico het slachtoffer te worden van het willekeurig geweld moet vooreerst gesteld worden dat de door jullie aangevoerde hartproblemen van jouw vader en de psychische gezondheid van jou en je gezinsleden niet zonder meer kunnen aanzien worden als een persoonlijke omstandigheid die tot gevolg heeft dat jullie, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw.. In dit verband dient benadrukt te worden dat het louter aanhalen van een risico op ernstige schade op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat dit risico reëel is. Dit risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en je dient in dit verband het risico concreet aannemelijk te maken. Het CGVS benadrukt hierbij dat de bewijslast in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming ligt. Deze regel geldt onverkort voor de verzoeker die van mening is dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die de toepassing van de "sliding scale" zoals uitgewerkt in de jurisprudentie van het Hof van Justitie rechtvaardigen. Je kunt dan ook niet volstaan met het louter verwijzen naar of het opsommen van persoonlijke omstandigheden; je dient eveneens het bewijs te leveren dat je specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld (Arrest Algemene Vergadering RvV van 20 november 2017, nr. 195 228, pag. 26, overweging 8.3.1.). Met andere woorden, je dient aan te tonen dat de persoonlijk omstandigheden die je aanwijst van dien aard zijn dat deze tot gevolg hebben dat je een groter risico loopt dan andere burgers op een ernstige bedreiging van je leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld in jouw specifieke regio. Je toont echter geenszins aan dat het gegeven dat je vader hartproblemen heeft of de psychische toestand van leden van jouw gezin persoonlijke omstandigheden betreffen waardoor je in vergelijking met een andere persoon een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Uit de psychische attesten die werden neergelegd, blijkt evenmin dat jij of je gezinsleden zich in een dermate psychische gesteldheid bevinden dat jullie in vergelijking met een ander persoon een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in Basra. Uit de kwetsbare positie van jou en jouw gezinsleden kan niet zonder meer afgeleid worden dat jullie in jullie thuisstad Basra bijvoorbeeld niet in staat zouden zijn om, gelet op jullie lichamelijke en geestelijke toestand, een situatie naar behoren in te schatten en zich daardoor bloot zouden stellen aan de risico's van willekeurig geweld of dat jullie in vergelijking met andere burgers uit Basra over minder weerbaarheid beschikken om zich aldaar te beschermen of, indien nodig, deze bescherming te verkrijgen, mogelijks door jullie aldaar aanwezige familieleden. Jullie tonen niet aan dat jullie persoonlijke omstandigheden van die aard zijn dat jullie een verhoogde kwetsbaarheid hebben die ertoe leidt dat jullie een groter risico lopen dan andere burgers in Basra op een ernstige bedreiging van jullie leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld.

Er dient daarenboven te worden verwezen naar de beschikbare landeninformatie waaruit blijkt dat de mate van willekeurig geweld in Basra zich op een dermate laag niveau situeert dat er in het algemeen geen sprake is van een reëel risico op ernstige schade en aldus een hoger niveau van persoonlijke elementen dient aangetoond te worden alvorens kan besloten worden tot het bestaan van een reëel risico. Wanneer uit de beschikbare landeninformatie duidelijk naar voren komt dat de schaal van het willekeurig geweld in een bepaalde regio dermate laag is en er dus in general geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door willekeurig geweld in een welbepaalde regio

(hetgeen bij Basra het geval is), kan de vaststelling dat er in hoofde van een verzoeker bepaalde persoonlijke omstandigheden zouden bestaan niet zonder meer aanleiding geven tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig 48/4, § 2, c Vw.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat bij het tweede verzoek van jouw ouders reeds door de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) werd geoordeeld dat de toen voorgelegde attesten waarin melding werd gemaakt van onder andere posttraumatische stressstoornis en depressie, geen blijk gaven van het feit dat jullie psychische gesteldheid er toe zou leiden dat jullie in vergelijking met een andere persoon, een verhoogd risico lopen het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Volledigheidshalve wordt hierbij nog aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat

een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

Ook jouw broer M.S.H. A.-T. (...) (CG 17/16949; O.V.8.151.266) en jouw zus J.S.H. A.-T. (...) (CG 17/16949C; O.V. 8.151.266) krijgen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de rechtspleging

Dient vooreerst te worden vastgesteld dat M. A.-T. in het verzoekschrift ten onrechte wordt aangeduid als partij in het kader van het onderhavige beroep. De bestreden beslissingen dateren immers van voor haar geboorte, hebben geen betrekking op haar persoon en hebben enkel de eerste drie verzoekende partijen tot voorwerp. Bijgevolg kan M. A.-T., die in het verzoekschrift wordt aangeduid als vierde verzoekende partij, *in casu* en in het kader van het voorliggende beroep niet worden beschouwd als partij, dient het beroep ten aanzien van haar persoon te worden verworpen en worden in hetgeen volgt onder 'verzoekende partijen' enkel de personen die in het verzoekschrift als eerste drie verzoekende partijen worden aangeduid bedoeld.

3. Het verzoekschrift

3.1. Verzoekende partijen beroepen zich in wat zich aandient als een enig middel op de: "MANIFESTE APPRECIATIEFOUT EN SCHENDING VAN ARTIKEL 1 A VAN HET VERDRAG VAN GENÈVE VAN 28 JULI 1951 BETREFFENDE DE STATUS VAN VLUCHTELINGEN, GOEDGEKEURD BIJ DE WET VAN 26 JUNI 1953, VAN ARTIKELEN 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 EN 62 VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980 BETREFFENDE DE TOEGANG TOT HET GRONDGEBIED, HET VERBLIJF, DE VESTIGING EN DE VERWIJDERING VAN VREEMDELINGEN, ARTIKEL 2 EN 3 VAN DE WET DD. 29 JULI 1991 BETREFFENDE DE UITDRUKKELIJKE MOTIVERING VAN DE BESTUURSHANDELINGEN, ARTIKEL 26 VAN HET KB TOT REGELING VAN DE WERKING EN DE RECHTSPLEGING VOOR HET CGVS, HET ALGEMEEN BEGINSEL VAN VOORZICHTIGHEID, HET ALGEMEEN BEGINSEL VAN BEHOORLIJK BESTUUR, VAN REDELIJKHEID EN ZORGVULDIGHEID, VAN DE SAMENWERKINGSPLICHT, VAN DE KRACHT VAN GEWIJSDE".

Verzoekende partijen geven een overzicht van een aantal van de aangevoerde bepalingen en beginselen.

Vervolgens beroepen zij zich op de "Schending van de kracht gewijsde, afwezigheid van onderzoek". In dit kader wijzen zij op de inhoud van het arrest nr. 229 341 van 27 november 2019 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en doen zij gelden:

“43. Desondanks heeft de verwerende partij geen onderzoek gepleegd. Deze vaststelling alleen grondt minstens een vernietiging van de drie litigieuze beslissingen.

44. De verzoekende partijen merken op dat de verwerende partij haar beslissing na terugzending door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft genomen zonder nieuw persoonlijk onderhoud en grondt haar analyse op verklaringen van 19 februari 2020, met name meer dan 1 jaar geleden.

45. Daar waar uw Raad de verwerende partij verplicht om een onderzoek te plegen aangaande het vastgesteld kwetsbaar profiel der verzoekende partijen ingeval van terugkeer, kampt de verwerende partij gaandeweg op haar standpunt zonder informatie in te zamelen over de huidige situatie der partijen en over het gevolg bij terugkeer op heden naar Irak.

46. Buiten de inbreuk op de kracht van gewijsde van uw arrest dd. 27 november 2019, vormt dit evenzeer een inbreuk op artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet. Er wordt de met onderzoek belaste instanties opgelegd om het verzoek op individuele, objectieve en onpartijdige wijze te beoordelen en rekening te houden met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Deze vereiste staat ook in verband met de samenwerkingsplicht.

47. De verwerende partij heeft de documenten nopens het kwetsbaar profiel van de verzoekende partijen en hun ouders niet bestudeerd rekening houdende met de huidige situatie in het land van herkomst en heeft hen de mogelijkheid niet verschaft om actuele documenten aangaande de fragiele toestand van de familie voor te leggen. Alleen verwijst zij naar het tweede verzoek van de ouders waarbij de toen neergelegde attesten over medische en psychische omstandigheden door de RVV (die de beslissing van nietontvankelijkheid bij arrest van 7 februari 2019 bevestigde) niet hebben overtuigd van een verhoogd risico. Althans blijft de psychologische toestand van M. (...) verslechteren. Hij wordt nog steeds opgevolgd.

48. Hoewel het CGVS elk verzoek individueel, objectief en op onpartijdige wijze moet bestuderen, tracht ze voortdurend het kleinste element uit te zoeken om de broosbare gesteldheid van M. (...) te weerleggen, onder andere door te verwijzen naar eerdere attesten voorgelegd in de beoordeling van het niet-ontvankelijk verklaarde tweede verzoek van de ouders of nog door het krediet van de deskundige diagnose betreffende de psychische problemen van M. (...) te weerleggen door te grijpen naar een schrijffout in de data van het psychologisch attest (beslissing M. (...), p. 3). Althans is het onweerlegbaar dat de deskundige diagnose vaststaat en dat M. (...) een bijzonder kwetsbaar profiel vertoont. Hierbij, een nieuw psychologisch vervolgrapport van de familie A.-T. (...). (Stuk 3)

49. Het is evenzeer ten onrechte dat de verwerende partij in haar beslissing dd. 11 mei 2020 beweert dat psychische / medische problemen geen verband houden met de criteria uit artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet zodat deze niet kunnen worden in acht genomen in het kader van een verzoek om internationale bescherming, doch enkel het voorwerp kunnen uitmaken van een aanvraag tot verblijf ex art. 9ter van de Vreemdelingenwet. Medische en psychische problemen kunnen immers een invloed hebben op het gevaar dat iemand loopt in het land van herkomst.

50. Bovendien, bevestigde de Raad van State dd. 5 februari 2020 dat hoe meer iemand specifiek wordt geraakt door persoonlijke omstandigheden, hoe lager de drempel van het willekeurig geweld. De persoonlijke omstandigheden worden niet bepaald door het HvJ maar de beoordeling van de aard der "persoonlijke omstandigheden die een invloed kunnen hebben op" de vereiste drempel van willekeurig geweld komt de nationale rechter toe. In het arrest in kwestie betroffen deze omstandigheden het specifiek profiel als soenniet wiens woning in beslag werd genomen en het gewapend conflict in Bagdad.

(...)

51. In het arrest van 27 november 2019 weerhield uw Raad de zeer kwetsbare ingesteldheid van het gezin als persoonlijke omstandigheden die een invloed konden hebben, uw Raad legde hierbij de nadruk op de medische problemen die de vader treffen evenals psychologische problemen in hoofde van de moeder evenals jegens M. (...). De verzoekende partijen voegen hieraan toe dat zij evenmin een woning hebben in de welke zij zich kunnen veiligstellen voor de gebeurtenissen in Basra.

52. In het geval van een medisch certificaat aangaande fysieke of psychologische letsels wordt dit geacht de vrees staven en komt het dan de overheidsinstanties toe op serieuze wijze het tegendeel te bewijzen.

(...)

53. De verzoekende partijen gaan hieronder desondanks verder in op de persoonlijke omstandigheden waardoor ze een verhoogd risico lopen op ernstige schade en het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.”

Verzoekende partijen gaan voorts in op hun persoonlijke omstandigheden. Daarbij vestigen zij vooreerst de aandacht op hun medische en psychische ingesteldheid en geven zij aan dat de motivering omtrent de psychische problemen van M. verkeerd is.

"55. Het is immers merkwaardig dat het CGVS omtrent een vandaag 11-jarige jongen met zelfmoordneigingen, posttraumatische stress en ADHD, die verdere psychologische opvolging noodzaakt en wiens toestand er niet op vooruit gaat - maar dat heeft het CGVS hem niet de gelegenheid gegeven na uw arrest uit te leggen doordat ze geen verder onderzoek pleegde - dat deze zich niet in een 'dermate psychische gesteldheid' bevindt dat hij een verhoogde kwetsbaarheid vertoont dan andere burgers in Basra.

56. Het CGVS kan zich niet substitueren aan de deskundigheid van specialisten om te oordelen over de psychologische toestand van M. (...).

57. Naast het feit dat M. (...) specifieke zorg nodig heeft en soms in pleeggezinnen terechtkomt, is er ook de zeer onzekere situatie waarin de familie zou terechtkomen bij terugkeer door de medische zorg die de vader nodig heeft en de psychische situatie van de moeder die ook opvoedkundige hulp nodig heeft.

(...)

58. Voor de drie kinderen, doch zeker voor M. (...), bestaat er het probleem van de toegang tot scholing, hetgeen een kader verschaft en bijdraagt tot evenwicht en opvoeding.

(...)

59. Het spreekt voor zich dat gelet op de medische en psychische situatie van voornoemde gezinsleden in combinatie met de huidige situatie in Basra die door het CGVS nog steeds problematisch wordt geacht, weerslag hebben op alle verzoekende partijen, en dat de vermelde persoonlijke omstandigheden de toekenning van de subsidiaire bescherming verantwoorden :

(...)

60. Volledigheidshalve, en omdat de verwerende partij toch uitspraak doet over de vluchtelingenstatus, wensen de verzoekende partijen de aandacht van uw Raad toch te vestigen op het feit dat de situatie van M. (...) an sich op grond van zijn kwetsbaarheid hiervoor in aanmerking zou kunnen komen als een lid behorende tot een sociale groep die vervolgd wordt omwille van zijn psychologische toestand."

Vervolgens wijzen verzoekende partijen op de risico's voor J. omwille van haar geslacht. Zij wijzen op het gegeven dat J. een hoofddoek zou vrezen te moeten dragen en een vroegtijdige uithuwelijking riskeert aan een echtgenoot die zij niet mag kiezen.

"62. De verwerende partij veegt die vrees van de kaart op grond van het wettelijk Irakees stelsel en omdat de moeder van J. (...) niemand voor ogen heeft.¹⁰ Doch vergeet zij hierbij dat de moeder zelf werd uitgetrouwde zonder haar echtgenoot te hebben gekozen zodat deze traditie in de stammen van de verzoekende partijen aanwezig is.

63. Gelet op de minderwaardige positie van de vrouw in Irak, zal de moeder zichzelf niet kunnen laten horen betreffende haar verzet tegen die huwelijks traditie. Dit geldt des te meer nu zij zelf niet psychisch sterk in haar schoenen staat en opvoedkundige steun nodig heeft, waardoor ze nog minder krediet zal hebben om haar dochter te steunen.

64. Door de moeilijke medische en psychische toestand van beide ouders, zijn deze evenmin in staat om dezelfde bescherming te bieden aan hun kinderen als andere ouders in Basra.

65. Daarbovenop moet worden verwezen naar een specifieke vorm van geweld dat veel plaats neemt in Basra, met name het geweld vanwege het conservatieve gedachtengoed jegens zij die een "haramdrag" vertonen.

(...)

66. Volledigheidshalve voegen de verzoekende partijen nog informatie over het verhoogd risico jegens J. (...) het slachtoffer te worden van vernederende behandelingen jegens het vrouwelijke en gedwongen huwelijk op minderjarige leeftijd - meer voorkomend in het Zuiden - daar haar ouders het tegen de druk der stammen het nog minder zullen kunnen opnemen door hun gezondheids- en psychologische toestand.

(...)

67. Als besluit geldt dus alweer dat als J. (...) reeds risico loopt als meisje - en zij feitelijk in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus gelet op de vervolging jegens meisjes en vrouwen -, zij een nog belangrijker risico loopt gelet op de conservatieve context in Basra evenals de situatie van haar ouders deze haar nog minder bescherming kunnen bieden tegen ernstige schade en het willekeurig geweld door hun medische en psychische broosbare gesteldheid. De verzoekende partijen hebben bovendien geen woning om te schuilen voor het geweld."

Verzoekende partijen voeren verder aan dat verweerder heeft nagelaten om de situatie in hun land van herkomst op het ogenblik waarop de bestreden beslissingen werden genomen in acht te nemen.

"68. De verwerende partij voert geen analyse van de actuele veiligheidssituatie in Irak. Zij houdt enkel vast aan haar COI-focus van mei en juni 2019 en erkent hierbij het volgende :

(...)

69. Doch zijn er verder belangrijke ontwikkelingen geweest betreffende de algemene situatie ten gevolge van de protesten van de bevolking die begonnen in oktober 2019¹⁵, gevolgd door de spanningen tussen de USA en Iran die zich afspelen op het Irakees grondgebied. Er vinden tevens conflicten plaats tussen de verschillende sjiiitische milities.

(...)

zo. Daarnaast werden in april bijvoorbeeld eveneens geviserd door raketten afgeschoten in de hoop om olievelden te treffen.¹⁷

71. Hoewel de protesten waren afgenomen met de lockdown omwille van het coronavirus, hernamen deze naar aanleiding van de vorming van de nieuwe regering, met alle onderdrukkingen vandien. Naast hun vereisten jegens de Irakese regering - die wordt bestempeld als steun voor de onderdrukkende milities en corrupte partijen - , eisen de betogers in Basra, vragen de betogers de aftreding en de gerechtelijke veroordeling van hun gouverneur en zijn twee parlementsleden. Dit blijkt tevens uit een artikel van 11 mei 2020:

(...)".

Voorts wijzen verzoekende partijen op de Covid-19 pandemie en de sanitaire situatie en gevolgen. Zij stellen:

"72. In de beslissing wordt evenmin gewag gemaakt van de impact van de sanitaire situatie ten gevolge van Corona-Covid 19, hoewel artikels de schrijnende gevolgen ervan aankaarten, zoals armoede, gebrek aan medische infrastructuur en middelen :

(...)

Dit werd op 11 juni 2020 nog herhaald terwijl het aantal besmettingen toeneemt :

(...)

73. Noch buigt de verwerende partij zich over de neveneffecten van de coronacrisis : opkomst van ISIS en economische instorting door de daling van de olieprijs. De verzoekende partijen benadrukken dat dit zeker niet zonder impact is op Basra waar de belangrijkste olievelden gelegen zijn²² terwijl de buitenlanders uit vrees voor de betogingen op de vlucht slaan²³.

(...)

74. In Basra, krijgen ze hierbij nog te kampen met 2 andere sanitaire problemen : het onrein water en enorme muggen die de bevolking huidinfecties aanricht hoewel ze zich niet kunnen richten tot ziekenhuizen. Op zorg moeten de verzoekende partijen en hun ouders dus ook niet hopen.

(...)".

Verzoekende partijen concluderen:

"75. De aan uw arrest verbonden kracht van gewijsde werd door de verwerende partij niet gerespecteerd. Het CGVS voerde immers geen onderzoek betreffende de persoonlijke omstandigheden uit zoals door uw Raad vereist werd.

76. Bovendien, begin het CGVS een manifeste appreciatiefout en schond zij de beginselen van behoorlijk bestuur, met inbegrip van de zorgvuldigheidsplicht, de onderzoeksplicht, de samenwerkingsplicht en die om rekening te houden met alle elementen niet nageleefd.

77. De beslissingen dd. 11 mei 2020 zijn duidelijk noch in rechte noch in feite juist gemotiveerd. De verwerende verbrak hierbij artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

78. De drie beslissingen dienen bijgevolg minstens te worden vernietigd.

79. De verzoekende partijen vorderen weliswaar in hoofdorde de toekenning van de vluchtelingenstatus en ondergeschikt de subsidiaire bescherming."

3.2. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog een psychologisch vervolgrapport van 16 juni 2020 van hun familie, de familie A.-T. (...), bij het verzoekschrift bijlage 3).

3.3. Verzoekende partijen leggen ter terechtzitting bij aanvullende nota nog enkele stukken neer aangaande de kwetsbare positie van hun familie.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoekende partijen duiden op generlei wijze hoe artikel 26 van het KB tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dat de regeling bevat met betrekking tot de telefonisch of via e-mail verkregen informatie waarop de commissaris-generaal zich in zijn beslissing kan baseren, *in casu* en door de bestreden beslissingen zou zijn geschonden.

Evenmin preciseren verzoekende partijen op welke wijze de bestreden beslissingen een inbreuk zouden vormen op *"HET ALGEMEEN BEGINSEL VAN VOORZICHTIGHEID"*.

Derhalve worden de voormelde schendingen door verzoekende partijen niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

4.3. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen aanvechten noch betwisten waar terecht wordt gesteld dat aan de in hunner hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

4.4. Verzoekende partijen vestigen in het voorliggende verzoekschrift de aandacht op de inhoud van het arrest nr. 229 341 van 27 november 2019 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, gevelde ten aanzien van hun persoon en in het kader van het onderhavige verzoek om internationale bescherming.

In het voormelde arrest werd onder meer gesteld:

"De Raad wijzigt zijn standpunt van de beschikking wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de bij aanvullende nota van 5 november 2019 gevoegde medische verslagen blijkt dat de vader van verzoekende partijen ernstige medische problemen kent en mantelzorg behoeft, hun moeder nood heeft aan psychologische en opvoedkundige hulp en ondersteuning, en eerste verzoeker gediagnosticeerd is met PTSD in wat zich uit in onder meer ernstige gedragsstoornissen en geregeld opgevangen wordt door gastgezinnen.

De Raad kan niet anders dan vaststellen dat het gezin zich in een zeer kwetsbare positie bevindt en dat deze kwetsbare positie een weerslag kan hebben op de beoordeling van het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal dient bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming de fragiele toestand van het gezin mee in rekening te brengen en dient te onderzoeken of hun kwetsbaar profiel, gelet op het willekeurig geweld in Basra, persoonlijke omstandigheden betreffen die kunnen worden aangemerkt als risicoverhogende factoren.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, worden de bestreden beslissingen overeenkomstig artikel 39/2, § 1 tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet vernietigd."

Geen van de partijen diende tegen het voormelde arrest een cassatieberoep in bij de Raad van State. Derhalve geniet dit arrest, voor wat betreft de hierin gedane vaststellingen, kracht en gezag van gewijsde.

Verzoekende partijen benadrukken dat verweerder geen bijkomend onderzoek heeft gepleegd en preciseren dat (i) er geen nieuw persoonlijk onderhoud werd georganiseerd; (ii) de inhoud van de

bestreden beslissingen geschraagd is op verklaringen die dateren van meer dan een jaar geleden; (iii) verweerder haar standpunt motiveerde zonder informatie in te zamelen over de huidige situatie van verzoekende partijen en het gevolg hiervan bij een terugkeer naar Irak; (iv) hun kwetsbare profiel niet werd onderzocht in het licht van de huidige situatie in hun land van herkomst; (v) verweerder hen de mogelijkheid niet bood om nieuwe en actuele documenten neer te leggen en zich ertoe vergenoegde te verwijzen naar het arrest dat de RvV in februari 2019 velde in het kader van het tweede verzoek van hun ouders. Verder vestigen verzoekende partijen in het verzoekschrift andermaal uitgebreid de aandacht op de problemen waarmee hun gezin kampt.

De Raad kan niet anders dan vaststellen dat uit de stukken van het dossier en de inhoud van de bestreden beslissingen blijkt dat verweerder sedert het vellen van het voormelde arrest inderdaad geen nieuw of bijkomend onderzoek heeft gevoerd. In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat het louter opnemen van een nieuwe motivering of nieuwe argumenten in de bestreden beslissingen, dit op basis van de elementen (documenten en verklaringen) die zich reeds in het dossier bevonden, niet kan worden aanzien als nieuw of bijkomend onderzoek. Zo de Raad deze elementen afdoende vond om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, had de Raad in het hoger aangehaalde arrest immers niet besloten tot een vernietiging overeenkomstig artikel 398/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Mede gelet op het voorgaande, dient te worden vastgesteld dat verweerder zich er inzake het kwetsbare profiel van het gezin van verzoekende partijen toe vergenoegt om, dit in weerwil van hetgeen gesteld wordt in het voormelde arrest, zonder enig nieuw of bijkomend onderzoek en zonder zich in dit kader te beroepen op ook maar enig nieuw of bijkomend element, te poneren dat verzoekende partijen niet aantonen en uit de neergelegde stukken evenmin kan worden afgeleid dat dit een persoonlijke omstandigheid betreft die van zulke aard is dat verzoekende partijen een verhoogde kwetsbaarheid hebben en die ertoe leidt dat zij een groter risico lopen dan andere burgers in Basra op een ernstige bedreiging van hun leven of persoon ten gevolge van het willekeurige geweld.

De informatie waarnaar in de bestreden beslissingen wordt verwezen en die betrekking heeft op de algemene situatie in de regio van herkomst van verzoekende partijen in Irak, dateert daarenboven van verscheidene maanden voordat het voormelde arrest werd geveld door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Derhalve kan ook deze informatie niet worden aanzien als nieuw of bijkomend element. Zo verweerder werkelijk van mening was dat deze informatie van invloed was of volstond om te besluiten dat verzoekende partijen in hun land en regio van herkomst, dit rekening houdend met hun persoonlijke omstandigheden, geen reëel risico op ernstige schade liepen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan had verweerder deze informatie daarenboven indertijd kunnen en moeten bijbrengen voor de Raad.

Dient aldus te worden besloten dat verweerder het gezag van gewijsde van voormeld arrest in de bestreden beslissingen schendt. Ondanks dat in dit arrest in duidelijke bewoordingen werd gesteld dat kon worden verwacht dat verweerder ten aanzien van verzoekende partijen zou onderzoeken of hun kwetsbaar profiel, gelet op het willekeurig geweld in Basra, persoonlijke omstandigheden betreffen die kunnen worden aangemerkt als risico-verhogende factoren, blijkt noch uit de stukken van het dossier, noch uit de bestreden beslissingen, dat verweerder dergelijk onderzoek zou hebben gevoerd. Evenmin betreft verweerder de door hem bij aanvullende nota van 3 december 2020 bijgebracht recente algemene informatie over de veiligheidssituatie in Irak op het kwetsbaar profiel van onderhavige familie.

Gelet op de flagrante miskennen van het gezag van gewijsde van voormeld arrest van de RvV vanwege verweerder en in acht genomen dat het voor de RvV daardoor en gelet op het gebrek aan onderzoeksbevoegdheid en de grenzen van de ondervraging ter terechtzitting onmogelijk is om op basis van het voorliggende dossier over te gaan tot een gedegen beoordeling, kleeft aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid die door de RvV niet kan worden hersteld en dient de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te worden vernietigd op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt ten aanzien van de vierde verzoekende partij verworpen.

Artikel 2

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 11 mei 2020 worden vernietigd.

Artikel 3

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT